

רוני רימון כוסל את רובנס ואופנת הג'ונגל הצליחה בזכות הכוכבים

אופנת הג'ונגל

שנערך במלון „פאל“ ונועד לקניינים מקומיים ולקהל הרחב. הקהל עט על הבגדים וחיסל את כל מלאי ביגדי הקיץ. הבגדים שהוצגו שם היו בסגנון ג'ונגל טרופי. מה לא ניראה שם? שמלות מיני בהדפסי נמר, שמלות תפורות מיריעות עור בסגנון ג'יין של טרוץ וקישוטי חגורות מעורות גסים. מה שיותר חשוף יותר טוב. את שבוע-האופנה הזה אירגן **בני ליפשיץ**, בנו של האסטרולוג הרצל ליפשיץ. „אני תמיד שומע בקול אבא שלי בקשר לעסקים. הוא אמר לי את המועד והשעה המדויקים שבהם כדאי לי לערוך את שבוע-האופנה הזה, וכמו תמיד לא פיספס, הצלחנו מעל למשוער.“

„הפרסים השתלטו על האופנה ועל הבוטיקים והם הקובעים היום מה תהיה האופנה. לכן אני עושה כגדים מיוחדים לתצוגות ובגדים מסוג אחר לגמרי עבור הקניינים, כי אני צריך גם לחיות. הפרסים מבקשים צבעי כוררו ולבן וזהו.“ דברים אלה אמר לי מעצב-האופנה רוברטו להירוס בשבוע-האופנת הקיץ

נמרות עם כל דבר, זוהי אופנת הקיץ הבאה. נמרות נירה פרדר בשמלת צ'ארלסטון מעורטת בשנצים וקלרה רון (משמאל) במיני נמרי.

עורות ממש כמו גיין של טרוץ, נראית הדוגמנית בשמלת מיני העשויה מחתיכות עור עם שנצים, חגורות וקשוטי ראש, שהם הצעקה האחרונה.

אבל אני חייב להתחשב בציבור. עליידי מניעת פרסומו מנעתי תגובות נזעמות.“ לשאלה אם היה פוסל את תמונת המאיה העירומה של פראנסיסקו גויה, או את ציוריו של רובנס ענה: „בהחלט.“

סגן ראש-העיריה, **יצחק ארצי**, ביקר בפתיחת התערוכה, התבונן בתמונות והגיב: „איטור פירסום הכרה. לא נעשה על דעתי. אני חושב שזה לא בסדר, אני מתכוונן להגיש על העניין הזה שאילתה למועצת העיריה.“

הסופרת **יעל דוין**, שביקרה כתיב רוכה, הגיבה: „צריך להבדיל בין אמנות ובין מה שחושבים שהוא פורנוגרפיה. השאלה היא למי ישנה הסמכות לקבוע מהי אמנות ומהו דבר זול, המצדיק אי-פירסום.“

פול מרה מצייר נשים יפות, חוץ מאשר את אשתו. „אני לידו כל הזמן, לכן הוא מתעלם ממני.“ הגיבה האשה בצחוק.

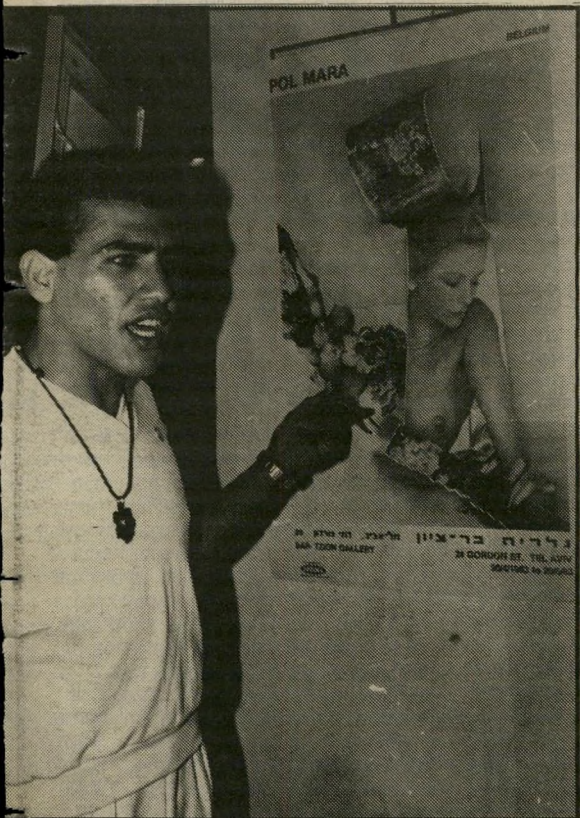
הציץ שהסעיר את צ'יץ'

כאשר דובר עיריית תל-אביב, **רוני רימון**, החליט על דעת עצמו לאסור את פירסום הכרזה, תגובתו: „לדעתי המודעה יפה מאוד והייתי רוצה אפילו לשים אותה אצלי בבית. אבל דעתי האישית אינה קובעת. לפי חוק עור עירוני, יש לראש העיריה רשות לאסור הרכבת פלקטים. סמכותו הועברה אלי, לכן פסלתי אותו, כי חלק גדול מה ציבור אינו מעוניין לראות דבר כזה, ועוד בראש חוצות, מי שרוצה לראות את הציורים שילך לתערוכה.“

„זה סקנדל, זו בושה בשבילי כאמן ובזיון גדול לאמנות כשנפסל פוסטר כזה לפרסום.“ זעם הצייר **יעקב גילדור**, חבר באגודת-הציירים-היפסטים לים. גילדור לא היה היחיד שזעם. איטור פירסום כרות ציורו של הצייר הבלגי **פול מרה**, שבו אשה חשופת שר, עורר סערה ציבורית. האמן עצמו הגיב: „אני במבוכה ולא מבין מה קורה כאן. הציור שלי כל כך עדין ואסתטי קורה כאן?“

הסקנדל סביב כרות העירום החל

הצייר האירופי פול מרה הבלגי, ניצב ליד אחד מתמונותיו האירוטיות המראות גבר גוהר מעל דמות אשה. „שני אנשים יחד, זוהי הדרך היחידה שבה אני רואה את העולם“, הוא הסביר. „הצגתי בכל העולם ומעולם לא ניתקלתי בבעיה כזאת“, התלונן.

„זה **בנשמה** של האמן לצייר כך. איך אפשר לפסול את מה שהוא מרגיש? שאל הצייר ראשיד אשראווי מעזה, „העירום הזה יפה, עדין ואסתטי, אני לא רואה בו פסול, זוהי אמנות.“

„עירום **במלוויזיה** כמו בכתבה על נואייבה, מותר? שאלה איננה הלספר, ציירת גרמניה מפרנקפורט. המתארתח בישראל. מצד שני אני יכולה להבין את הדתיים שזה פוגע בהם.“

„**סקנדל**“ טען הארכיטקט הישראלי בנו סנדלר, החי בברלין, כששמע על כרות ציורו של פול מרה. אולי יוצאו חוק המחייב את הציירים לצייר רק מן-העין, **באמן** באמן אני שמת שאני לא חי בארץ.“